

Amazing gadgets!

Iedere arts kent er wel één: zo'n voorwerpje dat onbeduidend lijkt maar in de praktijk z'n nut al duizend keer heeft bewezen. Vaak het product van een creatieve geest, onontbeerlijk in de zorg maar klein genoeg om in de doktersjas te passen. Zes artsen over hun nuttigste hebbedingetje.

TEKST: **KATHELIJNE GROENEVELD**

BEELD: **DE BEELDREDACTIE/THOMAS SLIJPER, GERLINDE SCHRIJVER, RONALD FLEURBAAIJ**

HANDIG *haakje*

Als een botfractuur uit meerdere fragmenten bestond, gebruikte ik dit haakje van ongeveer vijftien centimeter lang om de losse stukken 'aan te haken', op zijn plaats te trekken en daarna met een schroef te fixeren. Het is eigenlijk bedoeld voor het ophouden van de hoeken bij hechten van een snede, maar dat vond ik maar lastig. Bij mijn afscheid was dit 'eentands-haakje van Van Oppen' niet meer nodig en kreeg ik het van het OK-personeel aangeboden. Nu heeft het een mooi plekje in de studeerkamer:

R. van Oppen, chirurg in ruste

HERR *Piggy*

Geen lamp, geen stroom en geen betrouwbare generator, maar wel een zeer drukke verloskamer. Probeer dan maar eens te hechten of een placenta praevia van een uitgezakte navelstreng te onderscheiden. Tijdens mijn werk voor Artsen zonder Grenzen in Sierra

Leone had ik gelukkig mijn roze knijpkat. Of, zoals mijn lokale collega's hem noemden, herr Piggy. Goed voor licht in de duisternis, buik en operatiekamer en betrouwbaarder dan mijn moderne hoofdlamp, waarvan de batterijen steeds opgingen. Ik had hem altijd bij me, want regelmatig lieten ook slangen zich in het ziekenhuis zien.

Maite Tromp, nu anios Spoedeisende Hulp

DE NIJNTJE-*dokter*

Om mijn eerste baan te vieren, kreeg ik van mijn man dit speldje. Ik draag 'Nijntje op de ster' dagelijks op een vaste plek op het borstzakje van mijn witte jas naast mijn pen, badge en rekenmachientje. Een goed herkenningspunt, zo blijkt. Voor mijn collega's ben ik herkenbaar als de kinderdokter. En je weet dat je niet veel tijd meer kwijt zult zijn aan het winnen van vertrouwen als je een peuterstemmetje hoort vragen om de 'Nijntje-dokter'. Toen ik hem een keer kwijt was, heb ik in het hele ziekenhuis briefjes opgehangen. Gelukkig is hij nu weer terug.

Beatrice Kwik-Lankhorst, anios kindergeneeskunde

DE TRUC MET *de pen*

Kraaltjes en pinda's zijn geijkte voorwerpen die kinderen in hun neus stoppen. Op commando snuiten kan een klein kind nog niet, dus zetten we vroeger de hulp van lusjes, haakjes en het gehele praktijkpersoneel in om het corpus alienum te verwijderen. Een verpleegkundige uit Zimbabwe, waar ik vijftien jaar geleden als tropenarts werkte, leerde mij een trucje dat ik tot op de dag van vandaag gebruik. Met de taps toelopende lege huls van een balpen blaas ik hard in het niet-verstopte neusgat, terwijl ik met mijn andere hand de mond afdek. Even schrikken, maar zo gepiept!

Leo Wielaart, huisarts

DON'T TRY THIS AT *home*

Na een oogonderzoek kwamen patiënten wel eens melden dat er toch nog iets in hun oog zat. Sindsdien doe ik het volgende: van een groot formaat paperclip buig ik één winding recht. Vlak boven de overgebleven U-bocht buig ik het geval om, zodat een gevensterd haakje ontstaat. Het omgeklapte bovenooglid til ik hiermee op. Zonder de cornea te beschadigen, kan ik nu de gehele sulcus inspecteren. De assistente weet inmiddels dat het geen door een neuroot onklaar gemaakte paperclip is, maar een medisch instrument. Na gebruik steriliseert ze hem keurig in de autoclaaf.

Gertjan Kruizinga, huisarts

*Geluks*KEVERTJES

Kinderen zijn vaak bang voor de dokter of dingen die pijn doen. Voor kinderen van ongeveer drie tot acht jaar heb ik al vele jaren een ritueel om ze gerust te stellen: ik pak een doosje, doe dit heel rustig open en dan komt een kevertje met zes trillende pootjes tevoorschijn. Dit brengt iedereen die het ziet geluk. Vaak volgt verbazing en gejubel. Ik heb meerdere kevertjes met elk een eigen verhaal. Zo is die met zilveren pootjes 'de nicht uit Perzië' en zijn twee grotere de vader en moeder.

Koos Noordeloos, huisarts

